

אל תתפטר!

ביום הזה מתה מפלגת פועלי ארץ ישראל. לשמע קריאות הבזו של הסטור דנטים שנאספו בחוק, לשמע טירטור-מגנעי מכונות-השיטור, לשמע ארבעת נאומי ה' אוהרה, ההספד, הבגינה וההתחסדות. בתוך האולם הצליל השוטף של בן-גוריון האב. בחוף הלום השוטף של רים של בן-גוריון הבן. כך מתה. מתה המפלגה שמילאה תפקיד כה מרכזי בבניין הארץ, באירגון ההתיישבות וההגנה ושאר גרעיני הכוח של הישוב העברי החדש. מתה מפלגת הפועלים, שדגלה באידיאל הגדול של העבודה המכבדת את הפועל. מתה המפלגה הסוציאליסטית, שחתרה ל' הקמת חברת-עובדים של שויון ואחווה. מתה המפלגה הדמוקרטית, שהטיפה ל' חופש האדם במדינה בת-חורין.

מתה מפלגת פועלי ארץ ישראל — זקמה על חורבותיה מפלגת ה' עבדים הנרצעים, מפלגת משרתי המנהיג, מפלגת הדיקטטורה.

על מפא"י ההיסטורית, הסוציאליזמוק ראתי, הפועלית, נתאלב. נגד מפא"י החדשה, האנטי-סוציאליסטית, האנטי-דמוקרטית, נגתיים.

★ ★ ★
אל ישלח את עצמו איש — ההכרעה שנשללה במרכז מפא"י בשבת זו, אין ממנה חזרה.

כשם שאין אשה שהיא קצת ררה, כך אין מפלגה שהיא קצת רודנית. זהו לקח ההיסטוריה. המפלגה נכנעה לתכתיב ברוטאלי, גלוי ובלתי-מסתה של דיקטטורה. היא עשתה זאת בעיניים פקוחות. העם כולו הזהיר אותה. מיטב אנשי-הרוח התחננו על נפשה. עוד במעמד הכניעה השפלה, צילצלו באוזן ניה דברי התוכחה של שניים ממנהיגיה. כאשר נכנעה המפלגה לאולטימטום של הדיקטטורה, ויתרה מראש על כל התנגדות בעתיד. כי הדיקטטורה אינה זורכת במקום. היא דינאמית מטבע מהותה. היא מתפשטת. היא כובשת. היא חותרת לניצחון סופי. ואם המפלגה לא עמדה בסנייה השבוע, כאשר כל מנהיגיה עוד עמדו במקומם — כיצד תתנגד להבא, אחרי חיסול חלק מן המנהיגים האלה, אחרי אבדן עצמות-כוח חיוניות, אחרי העברת שארית מפתחת השלטון לנערי החצר?

לא, אין שיבה מכניעה זו. הרצל הדיקטטורי שוב אינו מרפה מקורבנו אחרי שנקלט בגופו. הוא עובר מאבר לאבר. הוא משחית את החלשים. הוא מחסל את החזקים. ברכי הפיתוי, השיחוד והדוכי, הוא משתלט על הגוף כולו.

159 הקולות שאמרו "כן" לזקן במרכז מפא"י, כרו את הקבר המוסרי, הנפשי, למפלגה זו. היתה זאת ההצבעה האחרונה. מהיום והלאה, שוב לא יצביע מרכז זה. כמו הרייכסטאג הגרמני, הוא ישמש רק הד לקול אדוני.

מפא"י מתה. אל תחי מפלגת בן-גוריון!

★ ★ ★
האשלייה הראשונה שיש להישמר ממנה היא אשליית "המלחמה בתוך המפלגה". ותיקי המפלגה המנוצחים, עלוי לים לנחם את עצמם באשלייה זו. הם גידו לעצמם: "בן-גוריון שולט, אך אין הוא בן-אלמחתי. יבוא יום כאשר יצטי רך לרדת מן הבמה הפוליטית. או נתייצב לקרב המכריע, נתלכד ונחסל את נערי החצר, האותזים כיום בשולי אדרתו". למראית עין, זוהי תקוה סבירה. במשך כל ימי הפרשה, הוכיחו נערי-החצר חוסר כישרון מפחיע בניהול מאבק פוליטי. בן-גוריון עצמו נאלץ לחלצם מן המיצר פעם אחריו פעם, להכריע את הקרב בכוחו שלי

האם לא יהיו חסרי ישע בלעדיו? הסובר כך, אינו מבין את מהות הדינאמיקה הרודנית. יתכן כי נערי החצר אינם מסוגלים לנהל מאבק דמוקרטי. אך הם לא יצטרכו לנהל מאבק כזה בבוא היום. עוד לפני כן יעביר בן-גוריון לידיהם את מכשירי הכוח. בהדרגה יחזירו לכל העמדות את מלחכי פינכתם. כאשר יגיע זמנו של בן-גוריון לרדת מן הבמה, כבר יהיה המאבק על הירושה לאחר הכרעה מוחלטת.

אם יש צורך להילחם — מוטב להילחם עכשיו.

פירושו הצלת הדמוקרטיה הישראלית, פירושו החנקת הדיקטטורה בעודה באיבה. מול הסתדרות מלוכדת, המוכנה ללחום בכל האמצעים האדירים העומדים לרשותה, לא תוכל הדיקטטורה המוסחית או הגלויה ל' התקיים אף יום אחד.

מפ"ם עשתה צעד בכוון זה. אחדות-ה' עבודה איזובה וקיבלה על עצמה אחריות מתרידה. עתה היוזמה בידי לבון. אם יפקיר סיכוי מוחשי זה, מתוך תיקות-שחא שעוד יוכל להיאבק על נפשה של מפא"י, הרי יאבד את הפרק הגדול של חייו.

מתחת לחלונות המרכז: רגע לפני פיזור ההפגנה

האינטרס של הדמוקרטיה הישראלית קורא היום אל פנחס לבון: אל תתפטר! הילחם על ה' שלטון בהסתדרות!

גם המוסר הפוליטי מחייב זאת. פנחס לבון נבחר לתפקידו על ידי המוני הבוחרים בהסתדרות, שנתנו את הרוב למפא"י מתוך אמונה כי לבון הוא המועמד היחיד שלה לתפקיד המזכיר הכללי. עסקני מפא"י אינם יכולים לפטרו, כשם שעסקני המפלגה הי' דמוקרטית בארצות-הברית אינם יכולים לפטר את הנשיא קנדי.

אם מפא"י מבטלת את המנדט, חייבת היא לפזר את הוועד הפועל ולקרוא לבחירות חדשות בהסתדרות. ליד הקלפי פועלי ישראל יבקעו כללי או בקומיסאר של נעריהי' חצר, כנציג עצמאות ההסתדרות

פנחס לבון ישגה שגיאה פאטאלית אם יתפטר כיום מן ההסתדרות. מרצונו, מתוך חשבון שהדבר יעזור לו לנצח מחר במאבק על גוש המפלגה. המפלגה שגולדה בשבת זו, שוב אין לה נפש. אין לוחמים על נפשה של פלוגת קלגסים.

★ ★ ★
יום יש להילחם — וקודם כל על ההסתדרות. זאת הוירה החשובה ביותר, ובה אפשר הנצח.

בחוץ הפועל של ההסתדרות יש למפא"י רוב של 12 קולות. אם ששה מהם יצביעו בעד לבון, או אם 12 יעדרו בכלל מן ה' ישיבה, יוכל פנחס לבון להישאר המזכיר הכללי של ההסתדרות.

הצעד ההגיוני הבא הוא פילוג מפא"י ויצירת הריכוז החדש של השמאל, שישלוט בהסתדרות. מי שמחמק מכך, אינו מבין את חומרת הברירה. שמאל מאוחד, שישלוט בהסתדרות,

או בקוויזלינג של לוי אשכול.

★ ★ ★
הזירה השנייה היא הזירה הממשלית. תת. כאן יעמדו מפלגות ישראל במיבי-חן — ולחאי שלא יהיה זה המיבחן האחרון. אל תחפש לה שום מפלגה אליבי. אל תעמיד פנים כאילו די בכך שבן-גוריון יתחר על ביטול החלטת ועדת-השבעה. שהרי התי' לטה זו עניינה את בן-גוריון כקליפת השום. הוא לא לחם על שום מוסר, על שום אמת. הוא רצה רק לחסל את לבון, לשבור את המכשול האחרון לדיקטטורה במפא"י. הפרשה ירדה מן הפרק. עתה ניצבת שאלה אחת ויחידה: האם יצליח בן-גוריון להפוך את הדיקטטורה במפא"י לדיקטטורה ב' דינה? האם מפא"י הטוטאליטארית תצליח ליצור ישראל טוטאליטארית? האם מוכן מישהו להיכנס למיטה הקואליציונית בצד הנמר הזה?

כל מי שמסכים היום לשבת עם בן-גוריון ליד שולחן הממשלה, נר' תן את ידו לדיקטטורה זו. עיני האומה פקוחות. לא יעזרו מליצות מתחסדות על "שמירת מסקנות ועדת-השבי" עתה. האומה יודעת על מה נטושה המערכה. היא תדון לכף חובה כל מפלגה שתמכור את הדמוקרטיה בנויד העדשים של המטבח הקואליציוני.

יש רק ברירה אחת: להוציא מן המגירה את הרעיון של קואליציות ניר. אם תשבענה כל המפלגות אשה לרעותה שלא תשתתפנה ב' שום מחיר בקואליציה עם בן-גוריון, תיקבר הדיקטטורה. או יישארו למפא"י רק שלוש אפשרויות: להכריז על בחירות חדשות, להציע מועמד אחר לראשות-הממשלה, או להישאר באופר זיציה.

★ ★ ★
הסכנה החמורה ביותר היא סכנת ה' היאוש, סכנת רפיון-הידיים. אפשר ל' חום ואפשר לנצח. דחקא ההחלטה הרצחנית של מרכז מפא"י מעידה על כך. מעולם לא היה בן-גוריון כה חלש. מעולם לא עמד כה מבודד מול רוב רובו של העם. מפא"י היא מפלגת מיעוט במדינה. אפילו עם הקהוילינגים הערביים שלה, אין לה אלא 52 מתוך 120 המקומות בכנסת. כל שאר המפלגות, ללא יוצא מן הכלל, התיי' צבו נגד בן-גוריון.

עתה נסתבר שאפילו במרכז מפא"י עצמה זכה בן-גוריון בקושי לרוב של 60 אחוז. ארבעים אחוז מן המפלגה שלו התייצבו נגדו, אפילו תחת איום השוט של הרודן, אפילו אחרי בגידתו המבעיתה של אשכול. יחד עם שאר המפלגות, הם מהי' זויים רוב עצום בעם — רוב של שני שלישים. זאת העובדה העי' קרית של השבוע.

ניצחון בן-גוריון — על כרעי תרנגולת הוא עומד. הוא מזכיר את ניצחונו של פירוס, מלך אפירוס, שניצח לפני 2240 שנה את הרומאים באסקולום, תוך כדי אבידות ממאירות לעצמו. כמו פירוס, יכול בן-גוריון לומר: "עוד ניצחון כזה, ואבדתי!" רק בנו תלוי אם יהיה סופו של בן-גוריון כסופו של פירוס, שגורש מאדמת איטליה בבושת-פניס.

★ ★ ★
הדמוקרטיה הישראלית הפסידה קרב. היא לא הפסידה את המלחמה. תוך כדי מהלך הפרשה, קמו באומה זו כוחות רדומים, אשר איש לא האמין עוד בקיומם. אל ניתן לכוחות אלה להרפות מן המאבק הגורלי.

קרב אבוד יכול לקרב את ה' ניצחון — אם הוא מדרבן את ה' מפסיד למעשים אמיצים יותר, נמי רצים יותר, נועזים יותר.